

Виховання

Василь Стус

Подолай себе, грішнику,
Правили вихователі,
Шмагаючи йому спину
канчуками
І бідолашний не витримав
добре натужився
і посунувся з себе
поминаючи грішну плоть
Відбігши на кількадесят метрів,
іще чуючи ляскання батогів,
він украй розгубився:
куди йому бігти —
уперед чи назад

Повертати йому зовсім не кортіло, але залишатися
без шкіри не вабило теж

Можеш бігати навколо своєї шкіри
як дикун коло забитого ведме —
дя і справляти ритуальний танок
своєї подоланості

Нещасний був у захваті:
йому таки дозволили існувати в собі
хоч і на відстані.